

दाबिका

दाबविता, स्त्री, (दाबवि विता शर्करेव ।) लक्ष् । दाबपिनि इति भाषा । तन्नामगुणाः । “लक्ष्णाङ्गी तु तनुलक्ष् स्यात् तथा दाबविता मता ।

उक्ता दाबविता खाङ्गी तित्ता चागिलपितङ्गत् । सुरभिः सुकषा बला सुवशोषवधषामहा ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

दाबस्त्री, स्त्री, (दाबमयी स्त्री ।) दाबका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दाबहरिद्रा, स्त्री, (दाबप्रधाना हरिद्रा ।) खनामखातट्टक्षविशेषः । तनुपथ्यायः । पीतहः २ काष्ठेयकः ३ हरिद्रः ४ दाब्वी ५ पञ्चम्या ३ पञ्चनी ६ । इत्यमरः । २।४।१०२ ॥ पीतिका ८ पीतदारु ९ स्थिररागा १० कामिनी ११ कटुङ्कटेरी १२ पञ्चनी १३ पीता १४ दाब-निशा १५ काष्ठीयकम् १६ कामवती १७ दाब-पीता १८ कर्कटिनी १९ दाब २० निशा २१ हरिद्रा २२ । इति शब्दरत्नावली ॥ अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । श्वेतमेहकक्षुविषर्पलक्ष्मीविषकर्णाचिदोषनाशिलक्ष् । इति राजनिर्घण्टः ॥ कषपित्तशोधनाशिलम् । विशेषेण कषाभियन्तनाशिलक्ष् । इति राजवल्लभः ॥

दाबहस्तकः, पुं, (हस्त देव प्रतिष्ठातिः । “देव प्रतिष्ठातौ ॥” ५।३।६६ । इति कद्र । दाबयो हस्तकः ।) काष्ठनिर्मितहस्तः । काठेर हाता इति भाषा । तनुपथ्यायः । तद्दूः २ । इत्यमरः । ६।२।३४

दाबैश्वर्यः, त्रि, (द्वैश्वर्ये भवः । दीर्घवन्न + अच् । “देविकाशिश्रपेति ॥” ७।३।१ । इति आद्यच् आत् ।) दीर्घवन्नयाग भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

दाट्टि, स्त्री, (दट्टस्व भावः । दट्ट + “वणदट्टादिभ्यः अच् च ॥” ५।१।२२३ । इति अच् ।) दट्टता । (यथा, पञ्चदश्याम् । ६।१०४ ।

“वाक्यान्वपि यथाप्रश्न दाट्टायोदाहरन्ति हि ॥”) दाट्टैरं, स्त्री, दक्षिणार्धशङ्खः । जतु । जलम् । इति शब्दार्थकल्पतरुः । दट्टैरधमंश्च ॥

दाब्वेष्ट, स्त्री, चिन्तावेष्ट । इति हारावली १।६८ ॥ दाब्वेष्टः, पुं, (दाबवत् कठिनमखं यस्य ।) मयूरः । इति शब्दकल्पतरुः ॥

दाब्वीघाटः, पुं, (दाब काष्ठं आङ्गनीति । आ + हन् + “दावावाहनोद्यन्तस्य च टः संज्ञायाम् ॥” ३।२।४६ । इत्यस्य चार्त्तिकोक्ता अथ टञ्चान्तादेशः ।) शतपत्रकपची । इत्यमरः । २।५।१७ ॥ काठुङ्कुरा इति भाषा । (यथा, महाभारते । १०।७।१८ ।

“दाब्वीघाटसुखार्थापि चासवक्ताश्च भारत ॥”) दाब्वीघाटः, पुं, (दागणि आधातो यस्मात् ।) दाब्वीघाटपची । इति शब्दरत्नावली ॥

दाब्विका, स्त्री, (दारवतीति । दृ + उच्चादितानु षाधुः । दाब्वी २ बहरिद्राविकारः । ततः

दालिमः

स्वार्थं कन् टाप् पूर्व्वस्वश्च ।) काथोद्भव-तुल्यम् । गोजिङ्गा । इत्यमरः । २।४।११६ ॥

दाब्विपत्रिका, स्त्री, (दाब्वीः पत्रमिव पत्र-मस्याः । दाब्विपत्रा ततः स्वार्थं कन् टाप् अत इत्यच् ।) गोजिङ्गा । इति रत्नमाला ॥

दाब्वी, स्त्री, (दारयति । दृ + “उच्चादयश्च ।” उर्णा ४।६७ । इति निपातनात् षाधुः ।) दाब्वहरिद्रा । (अस्याः पथ्यायो यथा, वैद्यक-रत्नमालायाम् ।

“कटुङ्कटेरी दाब्वी स्थापया दाब्वनिश्रैति च । खाता दाब्वहरिद्रा च पञ्चनी च पचन्मया ॥” अस्या गुणा यथा, —

“दाब्वी निशागुणा किन्तु नेत्रकर्णास्यरोगमुत् ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्व्वस्वच्छे प्रथमे भागे ॥ गोजिङ्गा । इति मेदिनी । वे, ११ । देवदारु । हरिद्रा । इति विश्वः ॥

दाब्वीकाथोद्भव, स्त्री, (दाब्वीग दाब्वहरिद्रायाः काथाद्भवो यस्य ।) रवाञ्जनम् । इति राज-निर्घण्टः ॥ क्षत्रिमरवाञ्जनम् । इति रत्नमाला ॥ दाब्वेदः, त्रि, (दृषदि पिठः । दृषद् + “शेषे ॥” ४।२।६२ । इत्यण् ।) दृषद्भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

दालं, स्त्री, (दलेभ्यः सञ्चितम् । दल + अच् । यदुक्तम्, — “संसुब्ध पतितं पुष्यात् यत्तु पत्रोपरि स्थितम् । मधुराम्बकषायश्च तद्दालं मधु कौकितम् ॥”) वन्यमधु । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ इन्द्रनील-इलाकारश्च त्रिमसिकोत्पन्नं दृचकोटरान्तर-भवं मधु । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । कषाय-त्वम् । अम्लत्वम् । मधुरत्वम् । पित्तदोषकारि-त्वश्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

दालः, पुं, (दले जातम् । दल + अच् ।) कौद्रवः । इति हेमचन्द्रः ॥

दालवः, पुं, स्थावरविषभेदः । इति हेमचन्द्रः । ४।२६६ ॥

दाला, स्त्री, (दल्यते स्थूलमतिभिरिति । दल + घञ् + टाप् ।) महाकाकः । इति भावप्रकाशः ॥ दालिका, स्त्री, (दालैव । स्वार्थं कन् टाप् अत इत्यच् ।) महाकाकः । इति भावप्रकाशः ॥

दालिमः, पुं, (दाङ्गिमः । इत्य लः ।) दाङ्गिमः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

दाली, स्त्री, (दाल्यते इति । दल + णिच् + इन् ।) क्षदिकारादिति स्त्रीम् ।) देवदाकी कृता । इति राजनिर्घण्टः ॥

दाल्भ्यः, पुं, (दलभस्य सुनेर्गोत्रापत्यम् । “गर्गा-दिभ्यो यञ् ॥” ४।१।१०५ । इति यञ् ।) सुनिविशेषः । (यथा, महाभारते । २।४।११ । “वकी दाल्भ्यः स्थूलशिराः क्षण्यद्वैपायनः सुकः ॥”)

दालिः, पुं, (दालयति अमुरानिति । दल + णिच् + वाङ्गुलकात् मिः ।) इन्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

दाशर

दावः, पुं, (दृनोति उपतापयतीति । दृ + “दृन्यो-रनुपसर्ग ॥” ३।१।१४२ । इति षः ।) वरुम् । (यथा, महाभारते । १।२२।४।

“इदमिन्द्रः सदा दावं खाडवं परिरक्षति ॥”) वनवह्निः । इत्यमरः । ३।३।२०५ ॥ (यथा, महाभारते । ३।६६।१ ।

“उत्सृज्य दमयन्ती तु नलो राजा विश्रांपते । इदं दावं दह्यन्तं महान्तं गहने वने ॥”) अग्निः । इत्यमरटीकायां नीलकण्ठः ॥ सप-तापः । इति भरतकृतद्विरूपकोषः ॥

दावाग्निः, पुं, (दावोद्भवोऽग्निः । शाकपाथिवादि-वत्समासः ।) वनोद्भवग्निः । तनुपथ्यायः । दवाग्निः २ दावानलः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

दवः ४ दावः ५ । इत्यमरः । ३।३।२०५ ॥ (यथा, महाभारते । १।२५५।१५ । “दावाधिधूमसदृशं चक्रतुः पार्थिवं रजः ॥”)

दावानलः, पुं, (दावोद्भवः अग्नः । दाव एवानलो वा ।) दावाग्निः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कथाचरित्सागरे । २६।६६ ।

“यद्दावानलतप्तस्य सुधाहृदनिमज्जने ॥”) दाविकः, त्रि, (देविकायां भवः । अच् । “देविका-शिश्रपेति ॥” ७।३।१ । इति आद्यच् आत् ।) देविकानदीसम्भवः । इत्यमरः । १।१०।३६ ॥

दाश, ऋ ङ क दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा-आत्म-सक-सेट् ।) द्वितीयस्वरो । ऋ, अद-दाशत् । क ङ, दाशयते । इति दुर्गादासः ॥

दाश, ऋ ञ दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-उभ-सक-सेट् ।) ऋ, अददाशत् । ञ, दाशति दाशते । इति दुर्गादासः ॥

दाश, न र हिंसने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (खां-परं-सक-सेट् ।) द्वितीयस्वरो । न, दाशोति । र वैदिकः । इति दुर्गादासः ॥

दाशः, पुं, (दाशते दीयते भृतिम् अमसौ । दाश दाने + सम्प्रदाने घञ् ।) भृत्यः । इत्यमर-टीकायां रमानाथः ॥ (दृशति हिनक्ति मत्-स्यानिति । इन्श्च + “हंशेश्च ॥” उर्णा ५।११ ।

इति टः नस्य ब्याह । धीवृः । यथा, देवी-भागवते । २।१।३६ ।

“मत्स्यगन्धेति नाम्ना वे गुणेन समजायत । विवर्द्धमाना दाशस्य शृष्टे सा वासवी शुभा ॥”) दाशपूरं, स्त्री, (दाशान् केवर्तान् पिपत्तिं पालय-तीति । पू + कः । “उदोष्ठापूर्व्वस्य ॥” ७।२।

१०२ । इति उल्लम् ।) दशपूरम् । इत्यमरटी-कायां स्वामी ॥

दाशरथः, पुं, (दशरथस्य अयम् । तस्येदमिति पितापुत्रत्वरूपसम्बन्धार्थे अच् ।) श्रीरामः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महाभारते ।

“प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली ॥” दशरथसम्बन्धिनि, त्रि । यथा, भट्टिः । २।५३ । “अजीगणदाशरथं न वाक्यम् ॥”)

दाशरथिः, पुं, (दशरथस्य अर्पणं पुमान् । “अत इच् ॥” ४।१।६५ । इतीच् ।) श्रीरामः